

[Arbejdsministeren]

mindst halvdelen af ledelsesrepræsentanterne og halvdelen af repræsentanterne for de ansatte er til stede. Bestyrelsen fastsætter selv sin forretningsorden.

Der er således ikke udtrykkelig taget stilling til, hvorledes der skal forholdes ved stemmelighed, og det er derfor ikke i overensstemmelse med vedtægterne, når det i Dansk Arbejdsgiverforenings udkast til vedtægter udtales, at formandens stemme er udslagsgivende. De af det offentlige fastsatte vedtægter giver ikke arbejdsgiversiden i BST-bestyrelserne den fulde kontrol over alle beslutninger, idet det er repræsentationen for ledelse og de ansatte i de tilknyttede virksomheder, der selv kan aftale, hvorledes man skal forholde sig i tilfælde af stemmelighed.

De nævnte vedtægtsbestemmelser er obligatoriske, dvs. at normalvedtægtens formulering skal medtages uændret i de vedtægter, der udarbejdes for de enkelte centre.

Det er i øvrigt min opfattelse, at en regel om, at formandens stemme i tilfælde af stemmelighed skal være afgørende, vil være i klar modstrid med den bærende ide om den ligelejlige repræsentation, der ligger bag hele opbygningen af bedriftssundhedssystemet.

Med hensyn til spørgerens udtalelser om betydningen af formandens stemme i forbindelse med ansættelse og afskedigelse af bedriftssundhedstjenestens personale skal jeg henvise til § 16, stk. 4, i bekendtgørelsen om bedriftssundhedstjeneste.

Jeg kan endelig oplyse, at jeg har sendt en kopi af nærværende besvarelse til arbejdsmiljørådet til orientering.

Til *justitsministeren* (23/5 79) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvilke konsekvenser får det, når burhønssejere ikke overholder dyreværnslovens ord om burstørrelse, antal høns i burene etc.«

(Spm. nr. 1015).

Begrundelse.

Under behandlingen af loven, der tillader at holde høns i bure, lå det klart, at disse burhøns allerede inden lovens vedtagelse var en realitet. Der henvises til en artikel i Politiken den 23. maj 1979, som gør det temmelig klart, at lovens krav til disse bure ikke over-

holdes, og som det fremgår af artiklen, agtes de fremover heller ikke overholdt.

Besvarelse (30/5 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

De nærmere regler om indretning og anvendelse af æglægningsbure vil blive fastsat i en bekendtgørelse i overensstemmelse med de forskrifter, der er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget. Forinden tilladelse meddeles, skal veterinærdirektoratet foretage en besigtigelse af anlægget.

Som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget har de bure, der i øjeblikket findes på markedet, imidlertid en lidt mindre højde og en lidt større gulvhældning end forudsat i forskrifterne.

Der vil derfor – som også anført i bemærkningerne til lovforslaget – blive åbnet mulighed for, at veterinærdirektoratet i en overgangsperiode kan tillade anvendelse af sådanne bure.

Ifølge dyreværnslovens § 18, stk. 2, vil overtrædelse af et vilkår for en tilladelse kunne straffes med bøde eller hæfte, ligesom overtrædelse af de i bekendtgørelsen fastsatte forskrifter for indretning og anvendelse af burene vil kunne straffes med bøde eller hæfte.

Veterinærdirektoratet kan endelig tilbagekalde en tilladelse til at anvende æglægningsbure, såfremt der er sket grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene for tilladelsen eller af reglerne om dyrenes pasning og pleje.

Til *justitsministeren* (23/5 79) af:

Alice Hedegaard (DR):

»Hvorfor har ministeren afvist en henvendelse fra Storkøbenhavns taxichauffører om at foretage noget til imødegåelse af den stigende vold mod hyrevognschauffører?«

(Spm. nr. 1016).

Begrundelse.

Af en artikel i BT den 23. maj fremgår det, at ministeren har afvist en henvendelse fra Storkøbenhavns taxichauffører med den bemærkning, at »man ikke på det foreliggende grundlag finder det nødvendigt at foretage noget som helst.«

Det forekommer overraskende, i betragtning af at folketingets retsudvalg den 6. april